

— den staar jo her paa et Kort med Jærnbaner paa kryds, som har været under Om-
tale tidligere her i Salen— saa maa man ogsaa
give Ministeren Ret til at kræve af dem, der
ville anlægge Jærnbanen, at de skulle være
forpligtede til at drive den, uden at Byrden
gaar over paa Statskassen. Jærnbanen fra
Ebeltoft til Thorsager Station turde ogsaa
være meget problematisk. Jeg vil tage et
Forbehold med Hensyn til Thorsager
Station. Jeg erindrer nemlig meget vel, at
der for mig har foreligget Undersøgelse om
en Bane fra Ebeltoft, men jeg tror ikke, at
det var til Thorsager, det var vistnok til
en anden Station paa Aarhus-Grenaabanen,
men det er jo et mindre væsentligt Forhold,
som vi nok kunne komme over. Med Hensyn
til Banen fra Hammel over Høver Kro til
en Station paa Mølleengen ved Aarhus
med Forbindelsesspor med Hovedstationen i
Aarhus ere Forholdene unægtelig ganske
særegne, thi jeg tror ikke, at der her i Tin-
get har foreligget et Jærnbane-forslag i den
Retning. Jeg erindrer i hvert Fald ikke at
have deltaget i dets Behandling. I Mini-
steriet foreligger ganske vist dette Forslag,
og der foreligger tillige et andet Forslag,
nemlig om en Bane fra Hammel til Braband,
en langt kortere og billigere Linie, som ogsaa
vilde kunne fyldestgørelse Egnens Krav, og jeg
for min Person maa bestemt udtale, at vil
man virkelig saa løst, som det her er sket,
optage Jærnbanen fra Hammel over Høver,
som slet ikke har været til Behandling her i
Tinget, saa maa man tillige oplage Jærn-
banen fra Hammel til Braband. Alternati-
vet maa saa være frit. Det forekommer
mig, at det er noget, som er uimodsigeligt,
at man kan ikke her, da det netop er noget,
som Debatten her vil dreje sig om, hvilke
Alternativer der skulle vælges, uden at have
behandlet disse Baner, saa fast i Loven, at
det er denne Jærnbane, der skal vælges, og
ikke den anden; det maa jeg i alt Fald ud-
tale mig imod; men jeg antager dog ogsaa,
at det er noget, man kan komme over. Men
i det hele taget vil jeg sige om dette For-
slag under Nr. 15, at det er mindre heldigt,
at man til at begynde med flytter en Jærn-
bane ind paa dette Lovforslag. For de
andre Jærnbanners Bedkommende tror jeg
nok, de ere behandlede her i Tinget, man
har haft Lejlighed til at tage Stilling til

dem, de ere blevne henviste til Udvalg til
Undersøgelse, men denne Bane har slet ikke
foreligget i Rigsdagen til Undersøgelse, den
møder første Gang her, og det er rigtignok
en noget slat Maade at præsentere sig paa,
maa jeg sige. Som sagt, der er nogle
Bestemmelser i Lovforslaget, om hvilke jeg
erkender, at de, for saa vidt de kunne gennem-
føres, ville medvirke til, at man kan komme
til en Ordning for den private Jærnbane-
drift. Der er andre Bestemmelser i Lovfor-
slaget saaledes som § 1, som jeg ikke
videre indtager i, og der mangler endelig
nogle Bestemmelser i Lovforslaget, som det
vil være aldeles nødvendigt at søge indførte
i dette, hvis man vil have det ophøjet til
Lov, og der iblandt Spørqsmaalet om
Aaneparagraffen, Pengenes Tilvejebringelse.
Jeg vilde imidlertid sætte Pris paa, om
dette Lovforslag fra dette Ting en Gang kom
op i det andet Tinget. Man har her været
tilbøjelig til at foreholde mig, at det var min
Skyld, at de private Jærnbaneanlæg ikke
kunde blive til noget. Men Sagen er, at man
har prøvet paa at lovgive her i Folketinget
om Jærnbanerne i 3—4 Aar, men Forslagene
ere aldrig komne fra Folketinget op i det
andet Ting, og saa vil man alligevel sige:
det er Ministerens Skyld, at det ikke bliver
til noget. Nej, saa længe Folketinget ikke
sender Jærnbane-forslagene op i det andet
Ting, maa Folketinget alene bære Skylden
for, at de ere strandede.

A. Thomsen: Som Medforslags-
stiller kan jeg i alt væsentlig slutte mig til
de Udtalelser, som fremkom fra den ærede
Ordfører for Forslagsstillerne. Jeg anbefa-
ler ogsaa Forslaget til Tingets Velvilje,
endstønt jeg paa et enkelt Punkt har været
lidt uenig med det ærede Udvalg og har
taget mine Forbehold. Det Punkt er for
Resten af den ærede Ordfører berørt og
ligeledes af den højtærede Indenrigsminister.
Det er § 5 e., hvor der staar, „at Banen
skal være aabnet for Driften i sin hele Ud-
strækning senest 4 Aar efter Enerettens Med-
delelse.“ Det har forekommet mig at være
uforsvarligt at sætte saa kort Aaremaal.
Det er jo dog saaledes, at hvis det er en
Privatmand, der vil udføre et Stykke Ar-
bejde, f. Eks. et Byggeforetagende, saa sætter
han sig ikke først hen og bestemmer, at nu